

Bruxelles, 30.11.2017
COM(2017) 706 final

2017/0248 (CNS)

Către un spațiu unic pentru TVA în UE – Momentul deciziei

Propunere modificată de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 privind măsuri de consolidare a
cooperării administrative în domeniul taxei pe valoarea adăugată**

{SWD(2017) 428 final} - {SWD(2017) 429 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Fiind un impozit pe consum cu o bază largă, taxa pe valoare adăugată (TVA) reprezintă una dintre sursele principale de venituri fiscale în Uniunea Europeană, cu o pondere în creștere¹. În ultimii ani însă, sistemul de TVA nu a putut ține pasul cu globalizarea și cu digitalizarea economiei.

Mai exact, sistemul actual de impozitare a schimburilor comerciale între statele membre funcționează în continuare pe baza unui „regim tranzitoriu”. În 1967, s-a luat angajamentul de a stabili un sistem definitiv de TVA menit să funcționeze, la acel moment, în cadrul Comunității Europene în același mod ca în interiorul unei singure țări². Necesitatea de a elimina barierele fiscale dintre statele membre până la sfârșitul anului 1992 a impus reanalizarea modului în care era impozitat comerțul cu bunuri în Comunitatea Europeană. Scopul era ca bunurile să fie impozitate în țara de origine, astfel încât aceleași condiții care se aplică în cazul comerțului național să se aplice și în cazul comerțului intracomunitar, reflectând perfect ideea unei piețe interne veritabile.

Întrucât condițiile politice și tehnice nu erau încă propice pentru un asemenea sistem, a fost adoptat un regim tranzitoriu privind TVA³. În ceea ce privește operațiunile cu bunuri între întreprinderi (Business-to-Business, B2B), acest regim a împărțit circulația transfrontalieră a bunurilor în două operațiuni diferite: o livrare scutită fiscal în statul membru din care pleacă bunurile și o achiziție intracomunitară impozitată în statul membru de destinație.

Aceste norme au fost considerate temporare și nu sunt lipsite de deficiențe, deoarece faptul că bunurile pot fi achiziționate fără TVA sporește posibilitatea de fraudă, iar complexitatea inerentă a sistemului nu este favorabilă comerțului transfrontalier.

Se estimează că s-a înregistrat o pierdere totală de 152 de miliarde EUR în 2015 ca urmare a deficiențelor în colectarea TVA, inclusiv a fraudei⁴. Estimările anterioare plasau numai pierderile cauzate de fraudă transfrontalieră la suma de 50 de miliarde EUR⁵. Aceste practici frauduloase denaturează concurența pe piața unică și împiedică funcționarea corespunzătoare a acesteia. Mai mult decât atât, ele au consecințe grave pentru bugetele statelor membre și pentru bugetul Uniunii Europene (UE), deoarece TVA-ul reprezintă o parte din resursele proprii ale UE.

¹ TVA a adus la buget puțin peste 1 000 de miliarde EUR în 2015. Această cifră reprezintă 7% din PIB-ul UE sau 17,6% din totalul veniturilor fiscale naționale (Eurostat).

² Prima Directivă 67/227/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri; a doua Directivă 67/228/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislația statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — structuri și proceduri pentru aplicarea sistemului comun al taxei pe valoarea adăugată.

³ Directiva 91/680/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991 de completare a sistemului comun privind taxa pe valoarea adăugată și de modificare a Directivei 77/388/CEE în vederea eliminării frontierelor fiscale (JO L 376, 31.12.1991, p. 1).

⁴ *CASE & Institute for Advanced Studies*, Studiu și rapoarte privind discrepanțele în materie de TVA între statele membre ale UE-28: Raport final pentru 2017 (*Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: 2017 Final Report*), 2017.

⁵ *Ernst and Young*, Implementarea „principiului impozitării la destinație” pentru livrările de bunuri intracomunitare între întreprinderi (*Implementing the ‘destination principle’ to intra-EU B2B supplies of goods*), 2015.

În Planul său de acțiune privind TVA din 7 aprilie 2016⁶, Comisia a subliniat necesitatea de a crea un spațiu unic european în materie de TVA care să poată face față provocărilor secolului 21. O serie de măsuri-cheie urmează să fie adoptate pe termen scurt și mediu pentru a moderniza sistemul de TVA al UE și pentru a-l face mai simplu, mai puțin vulnerabil la fraudă și mai favorabil întreprinderilor.

Comisia și-a anunțat intenția de a propune un sistem definitiv de TVA pentru comerțul transfrontalier în interiorul Uniunii, bazat pe principiul impozitării în statul membru de destinație a bunurilor, pentru a crea un spațiu european unic solid pentru TVA.

Printre măsurile pe termen scurt, Comisia și-a anunțat intenția de a îmbunătăți schimbul de informații și analiza informațiilor de către administrațiile fiscale și cu alte organe de aplicare a legii, pentru a consolida Eurofisc⁷ și pentru a introduce noi instrumente, precum auditul comun.

Scopul este de a pregăti implementarea sistemului definitiv de TVA și, până la implementarea integrală a acestuia, de a limita fraudele transfrontaliere.

Sistemul comun al UE de cooperare administrativă între administrațiile fiscale ale statelor membre a fost implementat în urmă cu mulți ani. În special, acest sistem ajută statele membre să colecteze TVA datorată pentru tranzacțiile transfrontaliere și să combată fraudă pe piața unică. Cu toate acestea, așa cum a precizat Curtea Europeană de Conturi⁸, instrumentele pentru cooperare administrativă și combaterea fraudei în materie de TVA în UE trebuie folosite mai intens și mai eficient.

În concluziile sale din mai 2016 cu privire la combaterea fraudei în materie de TVA⁹, Consiliul a confirmat că îmbunătățirea cooperării administrative între autoritățile fiscale are o deosebită importanță. Acesta a luat act de intenția Comisiei de a prezenta o propunere legislativă în 2017 menită să aducă îmbunătățiri schimbului, comunicării și analizării informațiilor cheie și auditurilor comune avute în vedere. Consiliul a solicitat Comisiei să propună modalități de abordare a obstacolelor legale și a limitărilor practice la nivelul UE și în statele membre care împiedică evoluția calitativă în domeniul schimbului de informații. Această activitate ar trebui să promoveze cooperarea și să acopere toate mijloacele disponibile – inclusiv, printre altele, VIES¹⁰, Eurofisc și procedurile de obținere a feedback-ului – și să abordeze provocările cu care se confruntă autoritățile fiscale și vamale. Consiliul a subliniat, de asemenea, că schimbul automat de informații a fost una dintre direcțiile de urmat în lupta împotriva fraudei și a confirmat că evaluarea și analiza riscului rămân domenii care necesită îmbunătățiri la nivelul UE.

⁶ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European referitoare la un plan de acțiune privind TVA – Către un spațiu unic pentru TVA în UE – Momentul deciziei [COM(2016) 148].

⁷ Eurofisc este o rețea de agenți fiscali naționali menită să asigure schimburi rapide și multilaterale de informații specifice privind fraudă în materie de TVA.

⁸ Raport Special nr. 24/2015: Combaterea fraudei intracomunitare în domeniul TVA: sunt necesare eforturi suplimentare, http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_RO.pdf

⁹ <http://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2016/05/25/conclusions-vat-action-plan/>

¹⁰ Sistemul de schimb de informații privind TVA (VIES) permite statelor membre să facă schimb de informații cu privire la livrările transfrontaliere și la persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA.

În noiembrie 2016, Parlamentul European¹¹ a salutat Planul de acțiune privind TVA și a sprijinit măsurile cuprinse în acesta pentru a reduce deficitul de încasări de TVA și pentru a combate fraudă în materie de TVA.

Această inițiativă face parte din „pachetul privind impozitarea corectă pentru crearea unui spațiu unic UE pentru taxa pe valoarea adăugată” prevăzut în foaia de parcurs pentru o Uniune mai unită, mai puternică și mai democratică¹². Scopul său este de a combate fraudă transfrontalieră în domeniul TVA prin implementarea recomandărilor emise de Consiliu, Parlamentul European și Curtea Europeană de Conturi și prin îmbunătățirea semnificativă și rapidă a modului în care cooperează administrațiile fiscale atât între ele, cât și cu alte organe de aplicare a legii.

Aceste măsuri sunt menite să pregătească terenul pentru implementarea integrală a regimului definitiv de TVA. În data de 4 octombrie 2017, Comisia a prezentat o serie de propuneri legislative pentru implementarea primei etape a sistemului definitiv de TVA prin care urma să se stabilească regimul TVA aplicabil livrării de bunuri între întreprinderi (B2B) în interiorul Uniunii¹³. Anul viitor se va prezenta un nou set de propuneri.

Cele trei tipuri principale de fraudă transfrontalieră sunt în continuare cele mai răspândite și cele mai semnificative în întreaga Uniune: „frauda de tip carusel” (sau fraudă intracomunitară cu firme fantomă – fraudă MTIC [*missing trader intra-Community fraud*]); fraudă cu autoturisme rulate; și fraudă privind procedurile vamale 42 și 63.

Frauda MTIC are loc atunci când autorul fraudei achiziționează bunuri sau servicii dintr-un alt stat membru fără TVA și apoi percepe TVA la revânzarea acestora; acesta nu plătește TVA autorităților fiscale (deși cumpărătorul o poate deduce). Curtea Europeană de Conturi și Europol au estimat că fraudele MTIC reprezintă 40 până la 60 de miliarde EUR din pierderile anuale de venituri din TVA și că 2% din grupările infracționale organizate ar putea fi responsabile pentru 80% din fraudă.

Din cauza regimului TVA dual aplicabil autoturismelor („regimul marjei” sau regimurile normale), comerțul cu autoturisme face adesea obiectul fraudelor TVA. Cea mai ușoară modalitate de fraudare este vânzarea de mijloace de transport noi sau aproape noi (pentru care se impozitează întreaga valoare) ca bunuri la mâna a doua (pentru care se impozitează numai marja).

În ultimul timp, regimul aplicabil importurilor de bunuri fără TVA (procedurile vamale 42 și 63), implementat pentru a facilita comerțul în cazul în care bunurile sunt livrate imediat către o întreprindere dintr-un alt stat membru, face adesea obiectul unor abuzuri, bunurile fiind livrate pe piața neagră fără a se plăti TVA. Acest tip de fraudă se realizează uneori prin subevaluarea frauduloasă a bunurilor în scopul sustragerii de la plata taxelor vamale. În anul 2015, s-au realizat 8,5 milioane de operațiuni de import scutite de TVA, însumând 74 de miliarde EUR.

Această inițiativă va introduce măsuri menite să combată tocmai aceste practici frauduloase în Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului¹⁴, temeiul juridic de referință pentru cooperarea administrativă și combaterea fraudei în materie de TVA.

¹¹ Rezoluția Parlamentului European din 24 noiembrie 2016 referitoare la tema „Către un sistem de TVA definitiv și combaterea fraudei în domeniul TVA” [2016/2033(INI)].

¹² https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_ro.pdf.

¹³ COM(2017) 567, 568 și 569, 4.10.2017.

¹⁴ Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (reformare).

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Regulamentul (UE) nr. 904/2010 stabilește condițiile în care autoritățile competente din statele membre cooperează între ele și cu Comisia pentru a asigura conformitatea cu regulile în materie de TVA în cadrul pieței unice. Planul de acțiune privind TVA are drept scop consolidarea instrumentelor de cooperare administrativă în domeniul TVA, în special Eurofisc, ca mijloc de întărire a încrederii între autoritățile fiscale până la intrarea în vigoare a regimului definitiv de TVA. Între timp, aceste măsuri vor contribui și la limitarea fraudei transfrontaliere.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Combaterea fraudei fiscale și a evaziunii fiscale pentru a contribui la asigurarea veniturilor naționale și ale UE și pentru a preveni denaturarea concurenței a reprezentat, în ultimii ani, o prioritate esențială pentru Comisie. Aceste orientări politice ale Comisiei¹⁵ impun eforturi mai susținute pentru combaterea evaziunii fiscale și a fraudei fiscale, folosind mijloace precum o mai bună cooperare administrativă între autoritățile fiscale. Aceste priorități se reflectă direct în Planul de acțiune privind TVA.

Această inițiativă este în concordanță cu celelalte inițiative privind TVA și ar juca un rol important în asigurarea succesului celei mai ambițioase propuneri – implementarea regimului definitiv de TVA. În plus, fraudă MTIC este una dintre cele zece domenii infracționale pe care Europol și Consiliul le-au identificat drept priorități esențiale pentru Uniunea Europeană pentru perioada 2018-2021¹⁶. O abordare similară a fost adoptată și pentru perioada 2014-2017. De asemenea sunt relevante următoarele:

- intrarea în vigoare a Directivei (UE) 2017/1371, care va acoperi practicile frauduloase grave privind TVA la nivelul UE¹⁷, și
- Regulamentul (UE) 2017/1939 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO)¹⁸, adoptat în data de 12 octombrie 2017 de douăzeci de state membre¹⁹. Acest organism UE independent și descentralizat va fi responsabil pentru investigarea și urmărirea

¹⁵ Orientări politice pentru viitoarea Comisie Europeană: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_ro.pdf.

¹⁶ Concluziile Consiliului din 18 mai 2017 privind stabilirea priorităților UE pentru combaterea criminalității internaționale organizate și grave în perioada 2018 - 2021 (<http://www.consilium.europa.eu/ro/meetings/jha/2017/05/18/#>). Concluziile Consiliului au stabilit și următoarea prioritate: „(6) subminarea capacității grupurilor organizate infracționale și a specialiștilor implicați în fraude cu produse accizabile și în fraude intracomunitare prin intermediul firmelor-fantomă (*Missing Trader Intra-Community* - MTIC)”. Această prioritate va fi implementată prin intermediul a două planuri de acțiune operaționale: fraudă cu produse accizabile și fraudă MTIC. Experiența acumulată grație priorității legate de fraudă cu produse accizabile/MTIC din cadrul ciclului de politici anterior ar trebui să fie luată în considerare în mod corespunzător.

¹⁷ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal.

¹⁸ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO).

¹⁹ Statele membre care participă la cooperarea consolidată sunt următoarele: Austria, Belgia, Bulgaria, Croația, Cipru, Republica Cehă, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Portugalia, România, Slovacia, Slovenia și Spania. În prezent, Ungaria, Malta, Țările de Jos, Polonia și Suedia au decis să nu participe la această inițiativă, iar Danemarca, Irlanda și Regatul Unit nu participă în temeiul Protocoloalelor nr. 21 și, respectiv, 22.

infraacțiunilor îndreptate împotriva bugetului UE, precum fraudă, corupția sau fraudele transfrontaliere privind TVA cu valori mai mari de 10 milioane EUR.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Temeiul juridic pentru această inițiativă îl reprezintă articolul 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Consiliul, acționând în unanimitate, va adopta prevederi pentru armonizarea normelor statelor membre privind impozitarea indirectă, în măsura în care această armonizare este necesară pentru a asigura stabilirea și funcționarea pieței unice și pentru a evita denaturarea concurenței.

• Subsidiaritate

În principal, statele membre sunt responsabile pentru gestionarea, colectarea și verificarea TVA. Cu toate acestea, fraudele privind TVA sunt adesea legate de tranzacțiile transfrontaliere în cadrul pieței unice sau sunt comise de comercianți stabiliți în alte state membre decât cel în care este datorată taxa. Acest lucru are un impact negativ asupra funcționării pieței unice și duce la pierderi semnificative la bugetul UE.

În conformitate cu articolul 113 din TFUE, Consiliul adoptă prevederi pentru armonizarea legislației referitoare la impozitarea indirectă pentru a asigura stabilirea și funcționarea pieței interne și pentru a evita denaturarea concurenței. Rezultatul a constat în crearea de instrumente de cooperare la nivelul UE, concepute, în primul rând, pentru a organiza schimbul de informații între administrațiile fiscale, precum și pentru a sprijini activitățile de audit comun și stabilirea rețelei Eurofisc.

Planul de acțiune privind TVA impune implementarea unor instrumente mai eficiente, în special un rol mai important pentru Eurofisc, și noi modalități de colaborare și cooperare cu o bază legală solidă. Acest lucru nu poate fi realizat numai la nivel de stat membru sau folosind instrumente nelegislative. Luarea de acțiuni la nivel de Uniune ar oferi o valoare adăugată superioară comparativ cu acțiunile care pot fi întreprinse la nivel de stat membru.

• Proporționalitate

Propunerea se bazează în mare măsură pe cadrul juridic existent pe care îl completează numai în măsura în care sunt necesare consolidări. Toate măsurile propuse sunt direcționate în funcție de nevoile statelor membre și, deși au efecte pozitive asupra nivelului fraudei privind TVA, nu presupun costuri suplimentare pentru întreprinderi și administrații, cu excepția măsurilor care impun activități de dezvoltare informatică. Chiar și în aceste situații, costurile aferente dezvoltării ar fi limitate.

Prin urmare, noile prevederi nu depășesc ceea ce este strict necesar pentru a spori eficacitatea instrumentelor de cooperare administrativă în combaterea fraudei transfrontaliere privind TVA.

• Alegerea instrumentului

Pentru modificarea actualului Regulament (UE) nr. 904/2010 este necesar un regulament al Consiliului.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări ex post/verificări ale adecvării legislației existente**

La întocmirea prezentei propuneri, s-a realizat o evaluare a utilizării cadrului UE pentru cooperare administrativă și combaterea fraudei privind TVA prevăzut de Regulamentul (UE) nr. 904/2010²⁰.

În general, statele membre au o părere pozitivă despre cadrul juridic și practic implementat prin Regulamentul (UE) nr. 904/2010. Marea majoritate consideră că acesta a ajutat la îmbunătățirea cooperării administrative între ele. Schimburile de informații la cerere, accesul automat la informații, Eurofisc și controalele multilaterale sunt considerate cele mai eficiente instrumente ale regulamentului.

Cu toate acestea, statele membre sunt de părere că mai există încă deficiențe, în special în ce privește Eurofisc, o rețea care nu și-a atins încă potențialul. Există o nevoie evidentă de a dezvolta noi instrumente sau noi modalități de cooperare. În special, statele membre sprijină opțiuni precum software-ul pentru analiza rețelelor de tranzacții (*Transaction Network Analysis – TNA*) pentru prelucrarea de date în comun și pentru realizarea schimbului de date privind TVA în cadrul Eurofisc²¹. Pot fi îmbunătățite, de asemenea, schimbul automat de informații și accesul la noi seturi de date. În acest context, statele membre sunt interesate în special de accesul la datele vamale sau la informațiile de înmatriculare ale autovehiculelor.

Schimbul de informații cu autoritățile de aplicare a legii la nivelul UE este în continuare un domeniu sensibil pentru statele membre. Potrivit acestora, participarea la reuniunile consacrate domeniilor de lucru Eurofisc sau la schimburile spontane de informații între Eurofisc, Europol și OLAF par a fi mijloace mai eficiente de îmbunătățire a cooperării între autoritățile implicate în combaterea fraudei privind TVA la nivelul Uniunii decât acordarea accesului automat la datele din VIES sau Eurofisc pentru Europol și OLAF.

Îmbunătățirea cooperării administrative în privința TVA ar fi în deplină concordanță cu celelalte politici UE care sunt în prezent în curs de dezvoltare. Aceasta se aplică în special Directivei (UE) 2017/1371 și Regulamentului (UE) 2017/1939 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea EPPO. Toate acestea duc la concluzia că există mai multe inițiative comune la nivelul UE care au obiective similare: îmbunătățirea cooperării între autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare și găsirea de noi modalități de combatere a celor mai grave amenințări la adresa veniturilor fiscale.

- **Consultări cu părțile interesate**

La întocmirea prezentei propuneri și la evaluarea actualelor regimuri, Comisia a solicitat opinia autorităților fiscale din statele membre și a publicului – în special cu privire la posibilele mijloace de îmbunătățire a cooperării administrative în scopul combaterii fraudei transfrontaliere.

Majoritatea statelor membre ar sprijini prelucrarea în comun a datelor în Eurofisc (TNA) și introducerea măsurilor de combatere a fraudei privind procedurile vamale 42 și 63. Accesul la datele de înmatriculare ale autovehiculelor s-a bucurat, de asemenea, de sprijin din partea majorității statelor membre.

²⁰ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei – Evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere.

²¹ Funcționarii Eurofisc vor folosi TNA pentru a face schimb de date privind TVA și pentru a le prelucra în comun. TNA va putea detecta și vizualiza, în stadii incipiente, rețelele suspecte.

Alte părți interesate, precum întreprinderile și cetățenii, sprijină rolul UE de a oferi asistență și de a asigura cooperarea administrativă între statele membre. Unele dintre acestea consideră că actualele instrumente nu sunt adaptate noilor modele de afaceri și luptei împotriva fraudelor transfrontaliere sau a crimei organizate. Trebuie să se aibă în vedere noi schimburi automate de informații și o mai bună colaborare între autoritățile fiscale și de aplicare a legii. Părțile interesate sprijină un rol mai important pentru Eurofisc. În ansamblu, acestea și-au exprimat o opinie pozitivă cu privire la auditurile comune.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

În afară de consultarea tuturor părților interesate și, în special, a autorităților fiscale din statele membre, nu a fost necesară contribuția unor experți din exterior pentru întocmirea prezentei propuneri.

- **Evaluarea impactului**

La întocmirea prezentei propuneri, evaluarea impactului a avut în vedere cinci principale opțiuni, cu mai multe sub-opțiuni:

- prelucrarea și analizarea în comun a datelor în Eurofisc;
- îmbunătățirea cadrului operațional pentru verificări coordonate între statele membre;
- dezvoltarea schimbului de informații și date operative între administrațiile fiscale ale statelor membre în cadrul Eurofisc și autoritățile de aplicare a legii la nivelul UE;
- combaterea fraudei cu privire la regimul dual al TVA aplicabil autovehiculelor prin îmbunătățirea accesului la datele de înmatriculare ale vehiculelor;
- comunicarea informațiilor cu privire la procedurile vamale 42 și 63 între autoritățile vamale și fiscale.

O analiză atentă a acestora a dus la concluzia că trebuie reținute mai multe opțiuni pentru a aborda în mod corespunzător toate aspectele relevante.

Ca urmare a lipsei datelor relevante, nu s-au putut evalua și cuantifica cu exactitate beneficiile principalelor opțiuni preferate. Cu toate acestea, impactul asupra mai multor părți interesate a fost sintetizat după cum urmează:

- Statele membre: principalele opțiuni vizate de această inițiativă ar putea face lupta împotriva fraudei transfrontaliere privind TVA mai rapidă și mai eficientă și, prin urmare, ar putea crește veniturile din TVA. Prelucrarea în comun a datelor în Eurofisc nu ar genera costuri suplimentare, deoarece acestea sunt deja suportate de programul Fiscalis²². Un nou schimb de informații între autoritățile fiscale și vamale și accesul automat la datele de înmatriculare ale autovehiculelor ar putea genera costuri de implementare și de funcționare, însă acestea pot fi reduse prin utilizarea unor sisteme existente.
- Întreprinderile, inclusiv IMM-urile și microîntreprinderile: urmărirea mai eficientă a autorilor fraudelor ar putea reduce costurile de asigurare a conformității și sarcina administrativă pentru întreprinderile implicate în activități comerciale în interiorul Uniunii, deoarece opțiunile avute în vedere ar folosi și ar analiza mai eficient informațiile disponibile, reducând astfel nevoia de anchete administrative și obligații

²² Regulamentul (UE) nr. 1286/2013 din 11 decembrie 2013 de instituire a unui program de acțiune pentru a îmbunătăți funcționarea sistemelor de impozitare în Uniunea Europeană pentru perioada 2014-2020 (Fiscalis 2020).

de raportare pentru comercianții care se conformează normelor. Întreprinderile ar putea beneficia, de asemenea, de condiții de concurență mai echitabile și de o piață unică mai eficientă.

Evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere a fost examinată de către Comitetul de analiză a reglementării la 13 septembrie 2017. Comitetul a emis un aviz favorabil propunerii, cu unele recomandări, în special referitoare la necesitatea de a descrie mai amănunțit interacțiunea acestei inițiative cu alte elemente ale Planului de acțiune privind TVA și la necesitatea unor motivări mai clare pentru conceperea opțiunilor. Aceste recomandări au fost acceptate. Avizul comitetului și recomandările sunt menționate în documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind evaluarea impactului.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Această inițiativă nu face obiectul Programului privind o reglementare adecvată și funcțională.

- **Drepturi fundamentale**

Se preconizează că această propunere va duce la noi schimburi și prelucrări comune ale informațiilor privind TVA existente, care ar putea include date cu caracter personal. Cu toate acestea, colectarea datelor ar viza strict și s-ar limita la operatorii suspectați de implicare în tranzacții frauduloase. Datele ar fi păstrate numai pentru perioada necesară pentru desfășurarea analizelor și investigațiilor de către autoritățile fiscale naționale autorizate să execute obligații privind TVA. Acestea ar fi folosite exclusiv pentru a identifica potențiali autori ai fraudelor într-un stadiu incipient al infracțiunii și pentru a stopa rețelele frauduloase care intenționează să abuzeze de sistemul de TVA prin săvârșirea de fraude privind TVA. Datele ar putea fi accesate și utilizate exclusiv de personal autorizat.

Cu toate acestea, aceste măsuri s-ar supune, în ultimă instanță, articolului 8 din Carta drepturilor fundamentale și, odată introduse în Regulamentul (UE) nr. 904/2010, articolului 55 alineatul (5) din acel regulament, care face referire la Regulamentul general privind protecția datelor²³.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu va avea implicații negative pentru bugetul Uniunii.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și mecanisme de monitorizare, evaluare și raportare**

În conformitate cu articolul 59 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010, aplicarea regulamentului se revizuieste la fiecare cinci ani. De asemenea, potrivit articolului 49, pentru a evalua cât de eficient combate cooperarea administrativă evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale, statele membre trebuie să comunice Comisiei orice informații disponibile relevante pentru aplicarea regulamentului, inclusiv, printre altele, statistici anuale cu privire la utilizarea instrumentelor de cooperare. Evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere enumeră indicatorii de monitorizare și evaluare (a se vedea capitolul 8.1).

²³ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

Principalele obiective ale propunerii sunt următoarele:

- prelucrarea și analizarea în comun a tuturor datelor relevante în cadrul Eurofisc;
- îmbunătățirea cadrului operațional pentru verificări coordonate între statele membre;
- dezvoltarea schimbului de date între administrațiile fiscale ale statelor membre și autoritățile de aplicare a legii la nivelul UE;
- combaterea fraudei cu privire la regimul dual al TVA aplicabil autovehiculelor prin îmbunătățirea accesului la datele de înmatriculare a vehiculelor;
- combaterea fraudei privind procedurile vamale 42 și 63.

În data de 4 octombrie 2017, Comisia a propus modificarea Regulamentului (UE) nr. 904/2010 și, în special, a articolelor 17 și 31 ale regulamentului respectiv²⁴, modificare ce urma să se aplice începând din 1 ianuarie 2019 persoanelor impozabile atestate. Prezenta propunere legislativă constituie, așadar, o propunere modificată care include dispozițiile respective.

Măsurile aplicabile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament

Schimburile de informații fără cerere prealabilă

Modificarea articolului 13 ar permite autorităților competente să facă schimb de informații prin alte mijloace decât formularele tip, atunci când consideră că acest lucru este necesar.

Auditurile comune

Pentru a combate fraudă privind TVA este necesară adesea realizarea unei anchete administrative, în special atunci când persoana impozabilă nu este stabilită în statul membru în care se datorează impozitul. Capitolul VII reglementează prezența funcționarilor în birourile administrative și la sediile persoanelor impozabile pe durata anchetelor administrative realizate în alte state membre. Pentru a spori capacitatea administrațiilor fiscale de a verifica livrările transfrontaliere, se va include un nou instrument de cooperare în regulament. Auditurile comune ar permite funcționarilor din două sau mai multe administrații fiscale să formeze o singură echipă de audit, dacă se dorește acest lucru, și să participe în mod activ la o anchetă administrativă. Echipa respectivă ar examina tranzacțiile transfrontaliere ale uneia sau mai multor persoane impozabile între care există legături (atât persoane juridice, cât și persoane fizice) care desfășoară activități transfrontaliere, inclusiv tranzacții transfrontaliere în care sunt implicate societăți afiliate între care există legături, stabilite în țările participante.

De asemenea, pentru a evita situația în care alegerea locului de stabilire în Uniune de către persoana impozabilă împiedică implementarea corespunzătoare a regulilor privind TVA și pentru a evita dublarea activității și a sarcinii administrative a autorităților fiscale și a întreprinderilor, atunci când cel puțin două state membre consideră că este necesară o anchetă administrativă cu privire la sumele declarate de o persoană impozabilă nestabilită pe teritoriul lor, dar impozabilă pe teritoriul lor, statul membru în care este stabilită persoana impozabilă va desfășura ancheta, iar statul membru care a solicitat ancheta va sprijini statul membru de stabilire, participând în mod activ la audit. Această măsură ar fi relevantă în special în ce privește combaterea fraudei în legătură cu activitățile de comerț electronic.

Eurofisc

²⁴ COM(2017) 567, 4.10.2017.

Capitolul X a instituit Eurofisc ca o rețea de schimburi rapide de informații specifice între statele membre, pentru a combate modalități noi de fraudare sau fraude la scară largă în domeniul TVA. Pentru a accelera prelucrarea și analizarea în comun a datelor în cadrul Eurofisc, Comisia dezvoltă în prezent software-ul TNA pentru a fi utilizat în mod opțional de statele membre începând din 2018.

Pentru a maximiza potențialul TNA de a identifica rețelele frauduloase pe întreg teritoriul UE, Regulamentul (UE) nr. 904/2010 ar include dispoziții mai clare privind prelucrarea și analizarea în comun a datelor în cadrul Eurofisc. Implicarea în această procedură de prelucrare și analiză va rămâne în continuare opțională. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să acorde acces funcționarilor Eurofisc la datele lor din VIES privind tranzacțiile efectuate în interiorul Uniunii prin TNA; astfel, software-ul va putea identifica toate potențialele rețele frauduloase, inclusiv cele în care sunt implicați comercianți stabiliți în state membre neparticipante.

Modificările prevăd și reguli mai clare cu privire la modul în care Eurofisc ar funcționa și ar fi gestionat. Acestea ar permite Eurofisc să coordoneze anchete administrative comune lansate pe baza propriilor analize de risc. Funcționarii Eurofisc sunt adesea primele persoane sesizate cu privire la noile rețele frauduloase și au o experiență bogată în legătură cu fraudele grave privind TVA. Prin urmare, aceștia ar fi cei mai în măsură să coordoneze anchetele administrative corespunzătoare.

Aceasta ar duce la o reacție mai rapidă și mai eficace la rezultatele TNA, iar informațiile obținute din acele anchete ar putea fi prelucrate imediat de TNA. În practică, această coordonare ar fi realizată în cadrul domeniului de lucru al Eurofisc având experiența necesară de către unul sau mai mulți funcționari Eurofisc din statele membre implicate în anchete. Un număr mai mare de verificări coordonate între statele membre ar îmbunătăți capacitatea acestora de a reacționa prompt la practicile frauduloase aflate într-o continuă schimbare.

Propunerea introduce, de asemenea, posibilitatea ca funcționarii Eurofisc să transmită informații privind tendințele practicilor frauduloase în domeniul TVA, privind riscurile și cazurile grave către Europol și Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și să dezvăluie aceste cazuri către EPPO. Acestea ar privi, în special, cele mai grave fraude în domeniul TVA, precum scheme MTIC și abuzuri ale procedurii vamale 42, în care sunt adesea implicate organizații criminale. Aceste organizații profită de rețelele lor internaționale pentru a crea scheme MTIC complicate cu scopul de a sustrage sume de bani de la bugetele naționale. Ele se ascund în spatele unor „oameni de paie”, ceea ce reduce eficiența măsurilor administrative.

Cooperarea cu autoritățile de aplicare a legii la nivelul UE ar permite verificarea încrucișată a informațiilor din Eurofisc cu cele din cazierele penale, bazele de date și alte informații deținute de OLAF și Europol și ar ajuta la identificarea autorilor reali ai fraudei și a rețelilor acestora. OLAF obține, în special, informații relevante în contextul investigațiilor realizate cu privire la fraudele vamale, care sunt intrinsec legate de fraudele privind TVA, precum cele privind procedura vamală 42. OLAF poate, de asemenea, facilita și coordona investigațiile referitoare la fraudele privind TVA, prin abordarea sa interdisciplinară.

Majoritatea statelor membre au implementat deja această cooperare la nivel național și includ Europol în lupta lor împotriva fraudelor MTIC. Cu toate acestea, aceste acțiuni de cooperare sunt complexe și dau naștere riscului ca valoarea informațiilor să se piardă înainte de a ajunge la autoritățile potrivite. O legătură directă între Eurofisc, Europol și OLAF, precum și cu EPPO, pentru cele mai grave cazuri de fraudă în materie de TVA, ar reduce această întârziere în circulația datelor și ar spori valoarea lor în lupta împotriva organizațiilor criminale.

Această propunere ar ridica anumite restricții asupra dreptului funcționarilor Eurofisc de a consulta datele VIES cu privire la livrările în interiorul Uniunii atunci când furnizorul sau clientul este înregistrat într-un alt stat membru [articolul 21 alineatul (2)]. În prezent, accesul este limitat la funcționarii de legătură Eurofisc, care trebuie să dețină un identificator personal de utilizator în sistemele electronice pentru a avea acces la aceste informații. În plus, accesul trebuie să fie în legătură cu o investigație referitoare la o posibilă fraudă și numai în timpul programului normal de lucru. Această propunere ar elimina această din urmă condiție, deoarece limitarea intervalului de timp pentru combaterea unor fraude grave privind TVA este greu de justificat. Propunerea prevede, de asemenea, ca detaliile practice cu privire la identificarea funcționarilor autorizați să fie definite într-un act de punere în aplicare, act care să răspundă preocupărilor anumitor state membre.

Procedurile de rambursare a TVA în favoarea persoanelor impozabile nestabilite în statul membru de rambursare

Capitolul XII reglementează transmiterea cererilor de rambursare de TVA către alte state membre și schimbul de informații în legătură cu aceste cereri. Acest capitol ar fi modificat pentru a îmbunătăți concordanța cu colectarea creanțelor în materie de TVA în statele membre de stabilire și pentru a evita utilizarea – și sarcina administrativă și costurile aferente – unei cereri de asistență pentru recuperare din partea statului membru de stabilire în vederea indisponibilizării sumei reprezentând rambursarea de TVA în statul membru de rambursare.

În conformitate cu regulile existente privind asistența pentru recuperare, autoritățile din statele membre de stabilire pot transmite o cerere de recuperare sau de instituire de măsuri asigurătorii statului membru de rambursare, pentru ca sumele reprezentând rambursare de TVA să fie indisponibilizate. Aceasta presupune ca autoritatea solicitantă să întocmească o cerere specifică de asistență pentru recuperare; autoritățile responsabile cu rambursarea de TVA și cu recuperarea impozitelor din statul membru solicitant trebuie să realizeze proceduri speciale de coordonare pentru a da curs acestei solicitări; iar persoana impozabilă în cauză, care dorește să conteste măsurile de recuperare sau măsurile asigurătorii luate de autoritățile solicitate, trebuie să întreprindă aceste demersuri în statul membru solicitat, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) și articolul 17 din Directiva 2010/24/UE.

Persoana impozabilă în cauză își poate da acordul pentru ca suma aferentă rambursării de TVA să fie transferată direct statului membru de stabilire, pentru a stinge obligațiile sale neachitate privind TVA în acel stat membru, sau pentru ca această sumă aferentă rambursării să fie reținută cu titlu de măsură asiguratorie în cazul în care există obligații de TVA contestate în acel stat membru. În acest din urmă caz, o contestație a acestei rețineri poate fi înaintată autorităților judiciare competente din propriul stat membru de stabilire al persoanei impozabile, în toate stadiile procedurii privind obligația de TVA contestată.

Prezenta propunere ar elimina nevoia de întocmire a cererii de asistență pentru recuperare, în măsura în care debitorul fiscal și-ar da acordul privind un transfer direct. Astfel, s-ar reduce și sarcina administrativă pentru statul membru solicitant și s-ar elimina complet sarcina administrativă și costurile pentru statul membru solicitat.

La aplicarea mecanismului de transfer și reținere pentru asigurarea plății obligațiilor de TVA contestate în statul membru de stabilire, acel stat membru trebuie să respecte strict drepturile debitorului fiscal. În acest sens, prezenta propunere are în vedere o supraveghere judiciară a procedurii de reținere a sumei aferente rambursării TVA în statul membru de stabilire. Această supraveghere este menită să ajute debitorii fiscali să conteste măsura, prin faptul că aceștia nu mai sunt nevoiți să conteste măsura asiguratorie în celălalt stat membru.

Dezvăluirea cazurilor grave de fraudă în materie de TVA în care sunt implicate cel puțin două state membre către OLAF și EPPO

Capitolul XIII, care reglementează relațiile cu Comisia, ar fi modificat pentru a proteja mai bine interesele financiare ale Uniunii Europene. Statele membre care participă în cadrul EPPO trebuie să comunice acestuia informații cu privire la cele mai grave infracțiuni privind TVA, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Directiva (UE) 2017/1371. Aceste cazuri ar fi cele în care sunt implicate două sau mai multe state membre, iar prejudiciul total este de cel puțin 10 milioane EUR.

EPPO va acționa ca un organ UE independent și descentralizat. Acesta va fi responsabil pentru investigarea și urmărirea infracțiunilor îndreptate împotriva bugetului UE, precum fraudele transfrontaliere privind TVA cu valori mai mari de 10 milioane EUR. EPPO va funcționa ca un birou unic pentru toate statele membre participante și va combina eforturile organismelor de aplicare a legislației naționale și europene într-o abordare unitară, continuă și eficientă.

OLAF va rămâne în continuare responsabil pentru investigațiile administrative privind neregulile frauduloase și nefrauduloase care afectează interesele financiare ale UE. Mandatul și competența sa în ce privește fraudele în materie de TVA depășesc, așadar, acele cazuri identificate drept cele mai grave conform articolului 2 alineatul (2) din Directiva (UE) 2017/1371. În plus, deoarece nu toate statele membre vor participa în cadrul EPPO, OLAF își va continua investigațiile administrative în legătură cu statele membre neparticipante, la fel ca în prezent. În statele membre participante, în domeniile ce intră sub incidența EPPO, EPPO și OLAF vor stabili și vor menține o strânsă cooperare pentru a asigura complementaritatea mandatelor lor și pentru a evita dublarea eforturilor. În acest context, OLAF poate sprijini investigațiile EPPO cu privire la cazurile de fraudă în materie de TVA.

OLAF poate, de asemenea, facilita și coordona investigațiile referitoare la fraudele privind TVA, prin abordarea sa interdisciplinară, și poate oferi analiză și informații. În acest sens, statele membre ar trebui să comunice OLAF informațiile privind infracțiunile TVA pe care le consideră oportune pentru exercitarea mandatului acestuia.

Actualizarea condițiilor aplicabile schimbului de informații și exercitarea de către Comisie a competențelor de executare

Capitolul XV, care stabilește condițiile privind schimbul de informații, ar fi modificat pentru a reflecta noul temei juridic pentru protecția datelor cu caracter personal: Regulamentul (UE) 2016/679.

Capitolul XVI, care stabilește dispozițiile generale și finale, trebuie actualizat pentru a ține cont de noul temei juridic în baza căruia statele membre verifică modul în care Comisia își exercită competențele de executare: Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Măsurile aplicabile de la 1 ianuarie 2020

Comunicarea datelor privind procedurile vamale 42/63 și a datelor de înmatriculare a vehiculelor între autoritățile fiscale

Capitolul V reglementează stocarea și schimbul de informații cu privire la persoanele impozabile și tranzacții. Modificarea acestui capitol ar permite schimbul de date privind importurile scutite de TVA și privind înmatricularea vehiculelor.

Primul nou set de date ar urma să facă obiectul unui schimb de date în scopul combaterii abuzurilor privind regimul TVA pentru bunurile de import scutite de TVA (procedurile vamale 42 și 63), abuzuri în care aceste bunuri, care ar trebui livrate în alt stat membru, sunt redirecționate, în schimb, către piața neagră. Un punct slab al acestor proceduri constă în

faptul că verificarea întregului proces poate dura mult timp, deși riscul de fraudă apare rapid. Înainte de a putea realiza verificările, autoritățile fiscale din statele membre de import și de destinație trebuie să aștepte declarația recapitulativă a importatorului, care adesea nu mai este depusă.

Prin prezenta propunere, informațiile relevante în legătură cu procedurile vamale 42 și 63, depuse electronic prin intermediul declarației vamale (respectiv, coduri TVA, valoarea bunurilor importate, tipul mărfurilor etc.) ar fi comunicate de statul membru de import autorităților fiscale din statul membru de destinație. Autoritățile fiscale din ambele state ar putea, așadar, verifica încrucișat aceste informații cu informațiile raportate de importator în declarația recapitulativă și în declarația privind TVA și de destinatar în declarația sa privind TVA. În plus, în cazul în care statul membru de destinație constată că, deși este valabil, codul de TVA al clientului a fost folosit în mod fraudulos de importator, acesta ar putea informa imediat statul membru de import, pentru ca acesta din urmă să poată verifica importatorul. De asemenea, prin verificarea încrucișată a informațiilor vamale cu declarațiile TVA recapitulative, autoritățile fiscale ar putea detecta cazurile de subevaluare la momentul importului, cu scopul sustragerii de la plata de taxe vamale. Funcționarii Eurofisc ar putea avea acces extins la date cu privire la livrările în interiorul Uniunii.

Modificarea articolului 21 ar clarifica, de asemenea, că autoritățile fiscale responsabile pentru verificarea condițiilor pentru acordarea scutirilor de TVA în conformitate cu procedurile vamale 42 și 63 trebuie să aibă acces automat la Sistemul de schimb de informații privind TVA (VIES), pentru a putea verifica valabilitatea numerelor de identificare TVA. Aceasta este una dintre condițiile pentru acordarea scutirii TVA la momentul importului, iar o verificare automată la graniță ar constitui o descurajare semnificativă pentru acest tip de fraudă.

Al doilea nou set de date care ar face obiectul unui schimb de date ar fi folosit de funcționarii Eurofisc pentru a combate fraudele transfrontaliere privind vânzarea de autoturisme rulate. Mai exact, acest set de date le-ar permite să identifice rapid cine a comis tranzacțiile frauduloase și unde. În practică, acest acces ar fi acordat prin platforma EUCARIS²⁵, prin care se realizează deja schimburi automate de informații privind înmatricularea vehiculelor.

Măsurile aplicabile de la 1 iulie 2021

Atunci când persoanele impozabile stabilite într-un stat membru livrează bunuri sau prestează servicii către clienți stabiliți pe teritoriul altui stat membru, acestea se supun tot mai multor obligații în acel alt stat membru. Această situație este adesea generată de evoluțiile tehnologice. Pentru a facilita corecta aplicare a TVA pentru acele tranzacții transfrontaliere, mecanismul prevăzut la articolul 32, prin care persoanelor impozabile li se oferă un acces ușor la informații, ar trebui extins pentru a cuprinde și alte informații, în special cu privire la cote și la măsuri aplicabile întreprinderilor mici.

²⁵ EUCARIS a fost înființată în 1994 pentru a permite autorităților naționale de înmatriculare să coopereze pentru combaterea criminalității internaționale referitoare la vehicule și a turismului permiselor de conducere prin schimbul de informații privind înmatricularea vehiculelor și permisele de conducere. În prezent, toate statele membre ale UE folosesc sistemul dezvoltat și gestionat de cooperarea EUCARIS.

Propunere modificată de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 privind măsuri de consolidare a cooperării administrative în domeniul taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) ~~În Planul său de acțiune privind TVA³, Comisia și a anunțat intenția de a prezenta o propunere de stabilire a principiilor unui sistem definitiv al taxei pe valoarea adăugată (TVA) pentru comerțul transfrontalier între întreprinderi între statele membre. În concluziile sale din 8 noiembrie 2016⁴, Consiliul a invitat Comisia să aducă între timp anumite îmbunătățiri normelor Uniunii în materie de TVA în ceea ce privește operațiunile transfrontaliere.~~
- (2) ~~Conceptul de persoană impozabilă atestată este una dintre componentele esențiale ale acestui nou sistem definitiv de TVA pentru comerțul în interiorul Uniunii și, în plus, va fi utilizat pentru anumite măsuri de simplificare în cadrul sistemului actual de TVA. Conceptul de persoană impozabilă atestată ar trebui să permită atestarea faptului că o anumită persoană impozabilă poate fi considerată drept un contribuabil de încredere în cadrul Uniunii.~~
- (3) ~~Anumite norme prevăzute de Directiva 2006/112/CE⁵ pentru operațiunile care sunt considerate vulnerabile la fraudă urmează să se aplice numai atunci când sunt implicate persoane impozabile atestate. Prin urmare, este esențial ca statutul unei persoane impozabile de persoană impozabilă atestată să poată fi verificat prin mijloace electronice, pentru a garanta că aceste norme pot fi aplicate.~~

¹ JO C [...], [...], p. [...].

² JO C [...], [...], p. [...].

³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European referitoare la un plan de acțiune privind TVA — Către un spațiu unic pentru TVA în UE — Momentul deciziei [COM(2016)148 final din 7.4.2016].

⁴ Concluziile Consiliului din 8 noiembrie 2016 privind îmbunătățirea normelor actuale ale UE privind TVA pentru tranzacțiile transfrontaliere (nr. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 din 9 noiembrie 2016).

⁵ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

- (4) Într-o primă etapă a tranziției către un sistem definitiv de TVA, așa cum a fost propus în Planul de acțiune privind TVA, în cazul livrărilor de bunuri în interiorul Uniunii, ar trebui să se aplice regimul de taxare inversă atunci când persoana care achiziționează bunurile este o persoană impozabilă atestată. Prin urmare, este esențial ca o persoană impozabilă care efectuează o livrare de bunuri în interiorul Uniunii să știe dacă clientului său i-a fost acordat statutul de persoană impozabilă atestată. Având în vedere similitudinea din punct de vedere practic cu scutirea actuală pentru livrările intracomunitare de bunuri și pentru a evita costurile sau sarcinile inutile, ar trebui să se utilizeze Sistemul de schimb de informații privind TVA (VIIES), în care ar trebui să fie integrate informațiile privind statutul de persoană impozabilă atestată.
- (5) Pentru a furniza informații cu privire la statutul de persoană impozabilă atestată al persoanelor impozabile din statele membre, statele membre ar trebui să înregistreze și să stocheze într-un sistem electronic statutul actualizat de persoană impozabilă atestată al persoanelor impozabile. Autoritățile fiscale ale unui stat membru ar trebui să acorde apoi autorităților fiscale din alte state membre acces la aceste informații și ar trebui să fie în măsură, la cererea persoanelor menționate la articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului⁶, să confirme pe cale electronică statutul de persoană impozabilă atestată al oricărei persoane impozabile atunci când acest statut este relevant în scopul operațiunilor menționate în articolul respectiv.
- (6) Ținând seama de faptul că dispozițiile incluse în prezentul regulament decurg din modificările introduse prin Directiva [...] /UE a Consiliului⁷, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la data aplicării acestor modificări.

(1) Sistemul actual de impozitare a schimburilor comerciale între statele membre funcționează în continuare pe baza unui regim tranzitoriu introdus în anul 1993, care a devenit depășit și susceptibil fraudelor în contextul unui sistem al taxei pe valoarea adăugată (TVA) extrem de complex. Comisia a prezentat o propunere³ de stabilire a principiilor unui sistem definitiv de TVA pentru comerțul transfrontalier între întreprinderi între statele membre, care să fie bazat pe impozitarea livrărilor transfrontaliere de bunuri în statul membru de destinație. Dat fiind că implementarea sistemului definitiv de TVA pentru tranzacțiile comerciale în interiorul Uniunii ar putea dura mai mulți ani, este necesară implementarea de măsuri pe termen scurt pentru a combate mai eficace și în timp util fraudele transfrontaliere în materie de TVA. Îmbunătățirea și simplificarea instrumentelor de cooperare administrativă, în special a Eurofisc, are de asemenea o importanță deosebită pentru lupta împotriva fraudei în materie de TVA în general și pentru consolidarea încrederii între autoritățile fiscale înainte de introducerea regimului definitiv de TVA.

(2) Pentru a combate fraudă privind TVA este necesară adesea realizarea unei anchete administrative, în special atunci când persoana impozabilă nu este stabilită în statul membru în care se datorează impozitul. Pentru a asigura implementarea corespunzătoare a regulilor privind TVA și pentru a evita dublarea efortului și a sarcinii administrative a autorităților fiscale și a

⁶ Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

⁷ Directiva [...] /UE a Consiliului din [...] de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată și introducerea sistemului definitiv de impozitare a comerțului dintre statele membre (JO L [...]).

³ **COM(2017) 569 final din 4 octombrie 2017.**

întreprinderilor, atunci când cel puțin două state membre consideră că este necesară o anchetă administrativă cu privire la sumele declarate de o persoană impozabilă nestabilă pe teritoriul lor, dar impozabilă pe teritoriul lor, statul membru în care este stabilită persoana impozabilă ar trebui să desfășoare ancheta, iar statul membru care a solicitat ancheta ar trebui să sprijine statul membru de stabilire, participând în mod activ la anchetă.

- (3) Transmiterea informațiilor către autoritățile competente din alte state membre fără o solicitare prealabilă în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului⁴ ar trebui să fie cât mai simplă și mai eficace cu putință. Prin urmare, este necesar să se permită autorităților competente să transmită informații prin alte mijloace decât formularele tip, atunci când consideră că acest lucru este necesar.
- (4) Conceptul de persoană impozabilă atestată este unul dintre elementele esențiale ale propunerii privind sistemul definitiv de TVA și va fi folosit și pentru anumite măsuri de simplificare în cadrul actualului sistem de TVA. Conceptul de persoană impozabilă atestată ar trebui să permită dovedirea faptului că o anumită persoană impozabilă poate fi considerată drept un contribuabil de încredere în cadrul Uniunii.
- (5) Anumite norme prevăzute de Directiva 2006/112/CE⁵ pentru operațiunile care sunt considerate vulnerabile la fraudă se vor aplica numai atunci când sunt implicate persoane impozabile atestate. Prin urmare, este esențial ca statutul de persoană impozabilă atestată să poată fi verificat prin mijloace electronice, pentru a garanta că aceste norme pot fi aplicate.
- (6) Ca un prim pas către implementarea unui sistem definitiv de TVA, conform propunerii incluse în Comunicarea Comisiei referitoare la un plan de acțiune privind TVA – Către un spațiu unic pentru TVA în UE – Momentul deciziei⁶, procedura de taxare inversă se va aplica livrărilor de bunuri în interiorul Uniunii în cazul în care persoana care achiziționează bunurile este o persoană impozabilă atestată. Prin urmare, este esențial ca persoanele impozabile care livrează bunuri pe teritoriul Uniunii să dețină informații cu privire la statutul de persoană impozabilă atestată al clienților lor. Având în vedere similitudinea din punct de vedere practic cu scutirea actuală aplicabilă livrărilor intracomunitare de bunuri și pentru a evita costurile sau sarcinile inutile, ar trebui furnizate informații privind statutul de persoană impozabilă atestată prin intermediul Sistemului de schimb de informații privind TVA (VIES).
- (7) Pentru a furniza informații cu privire la statutul de persoană impozabilă atestată al persoanelor impozabile din statele membre, statele membre ar trebui să înregistreze și să stocheze într-un sistem electronic statutul actualizat al persoanelor impozabile cărora li s-a atribuit statutul de persoană impozabilă atestată de către o autoritate competentă din acel stat membru. Autoritățile fiscale dintr-un stat membru ar trebui să acorde, ulterior, autorităților fiscale din

⁴ Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

⁵ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

⁶ COM(2016) 148 final din 7 aprilie 2016.

alte state membre acces automat la aceste informații. De asemenea, acestea ar trebui să poată confirma, prin mijloace electronice, la solicitarea anumitor persoane prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 904/2010, statutul de persoană impozabilă atestată al oricărei persoane impozabile în cazul în care statutul este relevant pentru tranzacțiile respective.

- (8) Se abuzează adesea de scutirea de TVA a importurilor de bunuri prevăzute în articolul 143 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE („procedura vamală 42”), iar bunurile sunt redirecționate către piața neagră fără a se achita TVA. Prin urmare, este esențial ca funcționarii vamali să aibă acces la registrul de numere de identificare TVA atunci când verifică îndeplinirea cerințelor pentru acordarea scutirii. Mai mult decât atât, informațiile colectate de autoritățile vamale în cadrul acestei proceduri ar trebui să fie puse la dispoziția autorităților competente din statul membru în care trebuie să aibă loc achiziția intracomunitară ulterioară.
- (9) Pentru a combate fraudă decurgând din regimul TVA dual aplicabil autovehiculelor, funcționarii de legătură Eurofisc ar trebui să aibă acces automat la datele privind înmatricularea vehiculelor. Aceasta le-ar permite să identifice rapid persoana care a desfășurat tranzacții frauduloase, precum și locul unde au avut loc tranzacțiile respective. Acest acces ar trebui să fie disponibil prin aplicația software a Sistemului european de informare cu privire la vehicule și la permisele de conducere (EUCARIS), a cărei utilizare este obligatorie pentru statele membre, în conformitate cu Decizia 2008/615/JAI a Consiliului⁷ și Decizia Consiliului 2008/616/JAI a Consiliului⁸, cu privire la datele de înmatriculare a vehiculelor.
- (10) Pentru a asigura condiții uniforme de implementare a prevederilor privind accesul automat la informațiile colectate de autoritățile vamale și la datele de înmatriculare a vehiculelor, ar trebui conferite Comisiei competente de executare. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁹.
- (11) Pentru a asigura o monitorizare eficientă și eficientă a TVA aferentă tranzacțiilor transfrontaliere, Regulamentul (UE) nr. 904/2010 prevede prezența funcționarilor în birourile administrative pe durata anchetelor administrative realizate în alte state membre. Pentru a întări capacitatea autorităților fiscale de a verifica livrările transfrontaliere, ar trebui să se realizeze audituri comune care să permită funcționarilor din două sau mai multe state membre să formeze o singură echipă de audit și să participe în mod activ la o anchetă administrativă comună.
- (12) Atunci când persoanele impozabile stabilite într-un stat membru livrează bunuri sau prestează servicii către clienți stabiliți pe teritoriul altui stat membru, acestea se supun tot mai multor obligații în acel alt stat membru. Această situație este

⁷ Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere (JO L 210, 6.8.2008, p. 1).

⁸ Decizia 2008/616/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind punerea în aplicare a Deciziei 2008/615/JAI (JO L 210, 6.8.2008, p. 12).

⁹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

adesea generată de evoluțiile tehnologice. Pentru a facilita corectă aplicare a TVA pentru acele tranzacții transfrontaliere, mecanismul prin care persoanelor impozabile li se oferă un acces ușor la informații ar trebui extins pentru a cuprinde și alte informații, în special cu privire la cote și la măsuri aplicabile întreprinderilor mici.

- (13) Pentru a combate cele mai grave scheme de fraudă transfrontaliere, este necesară clarificarea și consolidarea guvernantei, a sarcinilor și a funcționării Eurofisc. Funcționarii de legătură Eurofisc ar trebui să aibă posibilitatea de a accesa, de a face schimb, de a prelucra și analiza rapid toate informațiile necesare și de a coordona orice acțiuni de urmărire. De asemenea, este necesară consolidarea cooperării cu alte autorități implicate în lupta împotriva fraudei în materie de TVA la nivelul Uniunii, în special prin schimbul de informații specifice cu Europol și Oficiul European de Luptă Antifraudă. Prin urmare, funcționarii de legătură Eurofisc ar trebui să poată comunica, în mod spontan sau în baza unei solicitări, informații și date operative Europol și Oficiului European de Luptă Antifraudă. Aceasta ar permite funcționarilor de legătură Eurofisc să primească date și informații deținute de Europol și de Oficiul European de Luptă Antifraudă pentru a identifica autorii reali ai activităților frauduloase în materie de TVA.
- (14) Pentru a asigura condiții uniforme de implementare a prevederilor privind Eurofisc, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare. Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (15) Organizarea transmiterii de cereri de rambursare de TVA, în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2008/9/CE a Consiliului¹⁰, oferă ocazia de a reduce sarcina administrativă a autorităților competente în ce privește recuperarea obligațiilor TVA neachitate în statul membru de stabilire.
- (16) Pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii împotriva fraudelor transfrontaliere grave în domeniul TVA, statele membre care participă în cadrul Parchetului European ar trebui să comunice acestuia, inclusiv prin intermediul funcționarilor de legătură Eurofisc, informații cu privire la cele mai grave infracțiuni privind TVA, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului¹¹.
- (17) Statele membre ar trebui, de asemenea, să comunice Oficiului European de Luptă Antifraudă informații cu privire la infracțiunile îndreptate împotriva sistemului comun de TVA, în cazul în care consideră acest lucru oportun. Aceasta ar permite Oficiului European de Luptă Antifraudă să-și îndeplinească mandatul de a realiza investigații administrative cu privire la fraudă, corupție și alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii, și de a oferi sprijin statelor membre în ce privește coordonarea acțiunilor acestora pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii împotriva fraudei.

¹⁰ Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare (JO L 44, 20.2.2008, p. 23).

¹¹ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).

- (18) Comisia poate avea acces la informațiile comunicate sau colectate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 904/2010 numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru administrarea, întreținerea și dezvoltarea sistemelor electronice găzduite de Comisie și utilizate de statele membre în sensul prezentului regulament.**
- (19) În sensul prezentului regulament, este oportun să se aibă în vedere limitarea anumitor drepturi și obligații prevăzute de Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului¹², pentru a proteja interesele prevăzute în articolul 23 alineatul (1) litera (e) din respectivul regulament. Aceste limitări sunt necesare și proporționale având în vedere potențialele pierderi de venituri pentru statele membre și importanța crucială a punerii la dispoziție a informațiilor pentru a combate în mod eficace fraudă.**
- (20) Directiva 2006/112/CE va stabili reguli pentru tranzacții care se vor aplica numai în cazul în care sunt implicate persoane impozabile atestate, precum și reguli noi privind cotele și întreprinderile mici. Prin urmare, este necesară amânarea aplicării măsurilor prevăzute de prezentul regulament cu privire la statutul de persoană impozabilă atestată și la informațiile care trebuie puse la dispoziția persoanelor impozabile în ceea ce privește cotele și regulile speciale aplicabile întreprinderilor mici până la aplicarea acelor reguli. Întrucât implementarea prevederilor privind accesul automat la informațiile colectate de autoritățile vamale și la datele de înmatriculare a vehiculelor necesită noi dezvoltări tehnologice, aplicarea acestora trebuie amânată pentru a permite statelor membre și Comisiei să realizeze acele dezvoltări.**
- (21) Întrucât obiectivele prezentului regulament – îmbunătățirea instrumentelor de cooperare între statele membre și combaterea fraudei transfrontaliere în materie de TVA – nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de statele membre și pot fi, așadar, realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității stabilit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este stabilit la respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.**
- (22) (7) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 904/2010 ar trebui modificat în consecință,**

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificările la Regulamentul (UE) nr. 904/2010

Regulamentul (UE) nr. 904/2010 se modifică după cum urmează:

- (1) Articolul 7 se modifică după cum urmează:**
- (a) alineatul (3) se elimină;**
 - (b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:**

¹² **Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).**

„(4) Cererea menționată la alineatul (1) poate conține o cerere motivată pentru o anchetă administrativă specifică. Autoritatea solicitată realizează ancheta administrativă în coordonare cu autoritatea solicitantă. Pot fi utilizate instrumentele și procedurile prevăzute în articolele 28-30 din prezentul regulament. În cazul în care autoritatea solicitată consideră că nicio anchetă administrativă nu este necesară, aceasta informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la motivele acestei decizii.

În pofida primului paragraf, o anchetă privind sumele declarate de o persoană impozabilă stabilită în statul membru al autorității solicitate și care sunt taxabile în statul membru al autorității solicitante, poate fi refuzată numai pentru oricare dintre următoarele motive:

(a) pentru motivele prevăzute la articolul 54 alineatul (1), evaluate de autoritatea solicitată în conformitate cu o declarație privind cele mai bune practici referitoare la interacțiunea dintre prezentul alineat și articolul 54 alineatul (1), care urmează să fie adoptată conform procedurii prevăzute la articolul 58 alineatul (2);

(b) pentru motivele prevăzute la articolul 54 alineatele (2), (3) și (4);

(c) pe motivul că autoritatea solicitată a furnizat deja autorității solicitante informații privind aceeași persoană impozabilă, ca urmare a unei anchete administrative efectuate cu mai puțin de doi ani înainte.

În cazul în care autoritatea solicitată refuză o anchetă administrativă menționată la al doilea paragraf din motivele prevăzute la litera (a) sau (b), autoritatea solicitată pune totuși la dispoziția autorității solicitante datele și valorile tuturor livrărilor și prestărilor relevante efectuate de către persoana impozabilă în statul membru al autorității solicitante în cursul celor doi ani precedenți.

În cazul în care autoritățile competente din cel puțin două state membre consideră că este necesară o anchetă administrativă, autoritatea solicitată nu refuză efectuarea acelei anchete. Statele membre asigură instituirea mecanismelor necesare între acele autorități solicitante și autoritatea solicitată, prin care funcționarii autorizați de autoritățile solicitante participă la ancheta administrativă desfășurată pe teritoriul autorității solicitate pentru a colecta informațiile prevăzute la paragraful al doilea. Această anchetă administrativă este efectuată în comun de către funcționarii autorităților solicitante și cei ai autorității solicitate. Funcționarii autorităților solicitante exercită aceleași competențe de inspecție precum cele conferite funcționarilor autorității solicitate. Funcționarii autorităților solicitante au acces la aceleași sedii și documente precum funcționarii autorității solicitate exclusiv în scopul desfășurării anchetei administrative.”;

(2) La articolul 13, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Informațiile se transmit prin intermediul unor formulare tip sau prin alte mijloace considerate oportune de respectivele autorități competente. Comisia adoptă formularele tip prin acte de punere în aplicare. Acele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 58 alineatul (2).”;

(1) Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

(1) — Fiecare stat membru stochează următoarele informații într-un sistem electronic:

(a) — informațiile pe care le culege în temeiul titlului XI capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE;

(b) — datele privind identitatea, activitatea, forma juridică și adresa persoanelor cărora le a atribuit un număr de identificare în scopuri de TVA, culese în temeiul articolului 213 din Directiva 2006/112/CE, precum și data la care numărul respectiv a fost atribuit;

(c) — datele privind numerele de identificare în scopuri de TVA pe care le a atribuit și care nu mai sunt valabile, precum și datele la care aceste numere au devenit nevalabile;

(d) — informațiile pe care le culege în temeiul articolelor 360, 361, 364 și 365 din Directiva 2006/112/CE și, de la 1 ianuarie 2015, informațiile pe care le culege în temeiul articolelor 369c, 369f și 369g din directiva menționată;

(e) — informațiile referitoare la statutul de persoană impozabilă atestată în conformitate cu articolul 13a din Directiva 2006/112/CE, precum și data de la care acest statut a fost acordat, refuzat și retras.

(2) — Detaliile tehnice privind cererea automată a informațiilor menționate la alineatul (1) literele (b), (c), (d) și (e) de la prezentul articol se adoptă conform procedurii prevăzute la articolul 58 alineatul (2).”

(3) Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) **la alineatul (1) se adaugă următoarea literă (e):**

„(e) informațiile referitoare la statutul de persoană impozabilă atestată în conformitate cu articolul 13a din Directiva 2006/112/CE, precum și data de la care acest statut a fost acordat, refuzat și retras.”;

(b) **la alineatul (1) se adaugă următoarea literă (f):**

„(f) informațiile pe care le colectează în conformitate cu articolul 143 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva 2006/112/CE, precum și țara de origine, țara de destinație, codul mărfurilor, moneda, valoarea totală, cursul de schimb, prețurile articolelor individuale și greutatea netă.”;

(c) **alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:**

„(2) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, detaliile tehnice privind ancheta automată a informațiilor menționate la alineatul (1) literele (b)-(e) din acest articol. Acele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 58 alineatul (2).”;

(d) **alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:**

„(2) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, detaliile tehnice privind ancheta automată a informațiilor menționate la alineatul (1) literele (b)-(f) din acest articol. Acele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 58 alineatul (2).”;

(e) **se adaugă următorul alineat (3):**

„(3) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, categoriile exacte ale informațiilor menționate la alineatul (1) litera (f) din acest articol. Acele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 58 alineatul (2).”;

(4) Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) Fiecare stat membru acordă funcționarilor din acel stat care verifică cerințele prevăzute la articolul 143 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE acces la informațiile menționate la articolul 17 alineatul (1) literele (b) și (c) din prezentul regulament pentru care se acordă acces automat de către celelalte state membre.”;

(b) la alineatul (2), litera (e) se modifică după cum urmează:

(i) punctele (i) și (ii) se înlocuiesc cu următorul text:

„(i) accesul are loc în legătură cu anchetarea unei fraude suspectate ori pentru a detecta sau a identifica autorii fraudei;

(ii) accesul se desfășoară prin intermediul unui funcționar de legătură Eurofisc, astfel cum se menționează la articolul 36 alineatul (1), care deține un identificator personal de utilizator în sistemul electronic care permite accesul la aceste informații.”;

(ii) punctul (iii) se elimină;

(c) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) În legătură cu informațiile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (f), se acordă acces la cel puțin următoarele date:

(a) numerele de identificare TVA emise de statul membru care primește informațiile;

(b) numerele de identificare TVA al importatorului sau al reprezentantului fiscal al acestuia care livrează bunuri către persoane care dețin un număr de identificare TVA menționat la litera (a);

(c) țara de origine, țara de destinație, codul mărfurilor, moneda, valoarea totală, cursul de schimb, preturile articolelor individuale și greutatea netă a bunurilor importate urmate de o livrare de bunuri intracomunitară de la fiecare persoană prevăzută la litera (b) către fiecare persoană care deține un număr de identificare TVA menționat la litera (a);

(d) țara de origine, țara de destinație, codul mărfurilor, moneda, valoarea totală, cursul de schimb, preturile articolelor individuale și greutatea netă a bunurilor importate urmate de o livrare de bunuri intracomunitară de la fiecare persoană prevăzută la litera (b) către fiecare persoană care deține un număr de identificare TVA emis de un alt stat membru în următoarele condiții:

(i) accesul are loc în legătură cu anchetarea unei fraude suspectate ori pentru a detecta sau a identifica autorii fraudei;

(ii) accesul se desfășoară prin intermediul unui funcționar de legătură Eurofisc, astfel cum se menționează la articolul 36 alineatul (1), care

deține un identificator personal de utilizator în sistemul electronic care permite accesul la aceste informații.

Valorile menționate la literele (c) și (d) se exprimă în moneda statului membru care furnizează informațiile și se referă la fiecare document administrativ separat transmis.”;

(d) se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, modalitățile practice referitoare la condițiile menționate la alineatul (2) litera (e) din acest articol. Acele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 58 alineatul (2).”;

(e) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, modalitățile practice referitoare la condițiile menționate la alineatul (2) litera (e) și la alineatul (2a) litera (d) din acest articol. Acele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 58 alineatul (2).”;

(5) se introduce următorul articol 21a:

„Articolul 21a

(1) Fiecare stat membru acordă autorității competente din oricare alt stat membru acces automat la următoarele informații în legătură cu înmatriculările naționale ale vehiculelor:

(a) date privind vehiculele;

(b) date privind proprietarii și detinătorii vehiculului pe al căror nume este înmatriculat vehiculul, astfel cum sunt definiți în legislația statului membru de înmatriculare.

(2) Accesul la informațiile menționate la alineatul (1) se acordă în următoarele condiții:

(i) accesul are loc în legătură cu anchetarea unei fraude suspectate ori pentru a detecta sau a identifica autorii fraudei;

(ii) accesul se desfășoară prin intermediul unui funcționar de legătură Eurofisc, astfel cum se menționează la articolul 36 alineatul (1), care deține un identificator personal de utilizator în sistemul electronic care permite accesul la aceste informații.

(3) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, categoriile exacte de informații și detalii tehnice cu privire la ancheta automată a informațiilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol și modalitățile practice referitoare la condițiile menționate la alineatul (2) din prezentul articol. Acele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 58 alineatul (2).”;

(6) la articolul 24, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre răspund de toate dezvoltările necesare ale sistemelor proprii pentru a permite schimbul acestor informații prin rețeaua CCN/CSI sau orice altă rețea similară folosită în același scop.”;

(7) titlul CAPITOLULUI VII se înlocuiește cu următorul text:

„PREZENȚA ÎN BIROURILE ADMINISTRATIVE ȘI ÎN TIMPUL ANCHETELOR ADMINISTRATIVE ȘI AL AUDITURILOR COMUNE”;

(8) Articolul 28 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Printr-un acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de aceasta din urmă, funcționarii autorizați ai autorității solicitante pot participa, în scopul colectării și realizării schimbului de informații prevăzute la articolul 1, la anchetele administrative desfășurate pe teritoriul statului membru solicitat. Aceste anchete administrative se efectuează în comun de către funcționari ai autorității solicitante și ai autorității solicitate. Funcționarii autorității solicitante exercită aceleași competențe de inspecție precum cele conferite funcționarilor autorității solicitate. Funcționarii autorităților solicitante au acces la aceleași sedii și documente precum funcționarii autorității solicitate exclusiv în scopul desfășurării anchetei administrative. Printr-un acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de autoritatea solicitată, ambele autorități pot întocmi un raport de audit comun.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Funcționarii autorității solicitante prezenți într-un alt stat membru în conformitate cu alineatele (1), (2) și (2a) trebuie să poată prezenta, în orice moment, o autorizație scrisă care să menționeze identitatea și calitatea lor oficială.”;

(9) (2) Alineatul (1) din ~~la~~ articolul 31, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru se asigură că persoanelor implicate în livrarea intracomunitară de bunuri sau prestarea intracomunitară de servicii, precum și persoanelor impozabile nestabilite care furnizează servicii de telecomunicații, de televiziune și radiodifuziune și servicii pe cale electronică, în special celor menționate în anexa II la Directiva 2006/112/CE, li se permite să obțină, în scopurile acestui tip de operațiuni, confirmarea pe cale electronică a valabilității numărului de identificare TVA al unei anumite persoane, precum și numele și adresa corespunzătoare. Autoritățile competente din fiecare stat membru se asigură totodată că se poate verifica prin mijloace electronice dacă o anumită persoană este o persoană impozabilă atestată în conformitate cu articolul 13a din Directiva 2006/112/CE, atunci când acest statut fiscal este relevant în sensul respectivului articol. Aceste informații trebuie să corespundă datelor menționate la articolul 17 din prezentul regulament.”;

(10) la articolul 32, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pe baza informațiilor furnizate de statele membre, Comisia publică pe pagina sa de internet detaliile cu privire la dispozițiile aprobate de fiecare stat membru care transpun titlul VIII capitolul 2, articolul 167a, titlul XI, capitolul 3 și titlul XII capitolul 1 din Directiva 2006/112/CE.”;

(11) Articolul 33 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În scopul de a promova și de a facilita cooperarea multilaterală în privința combaterii fraudei în domeniul TVA, prezentul capitol instituie o rețea de schimburi rapide, prelucrare și analiză de informații specifice între statele membre și pentru coordonarea acțiunilor de urmărire («Eurofisc»).”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) realizează și coordonează schimbul rapid și multilateral și prelucrarea și analiza în comun de informații specifice în domeniile în care operează Eurofisc («domeniile de lucru ale Eurofisc»);

(c) coordonează activitatea funcționarilor de legătură ai Eurofisc din statele membre participante, menționată la articolul 36 alineatul (1), în ceea ce privește acționarea pe baza avertizărilor și informațiilor primite;”;

(ii) se adaugă următoarea literă (d):

„(d) coordonează anchetele administrative ale statelor membre participante cu privire la persoanele suspecte și autorii de fraude identificați de funcționarii de legătură Eurofisc, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1).”;

(12) la articolul 34, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre care au ales să participe în cadrul unui domeniu de lucru al Eurofisc vor participa în mod activ la schimbul multilateral și la prelucrarea și analiza în comun de informații specifice între toate statele membre participante și la coordonarea oricăror acțiuni de urmărire.”;

(13) Articolul 35 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 35

Comisia furnizează sprijin tehnic și logistic pentru Eurofisc. Comisia nu are acces la informațiile menționate la articolul 1 care pot face obiectul unui schimb de informații prin intermediul Eurofisc, decât în situațiile prevăzute în articolul 55 alineatul (2).”;

(14) Articolul 36 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) Funcționarii de legătură ai statelor membre desemnează un președinte Eurofisc dintre funcționarii de legătură Eurofisc, pentru o perioadă de timp limitată.

Funcționarii de legătură ai statelor membre:

(a) convin asupra stabilirii și încetării domeniilor de lucru Eurofisc;

(b) examinează orice aspecte legate de funcționarea operațională a Eurofisc;

(c) evaluează, cel puțin o dată pe an, eficacitatea și eficiența funcționării activităților Eurofisc;

(d) aprobă raportul anual prevăzut la articolul 37.

Președintele Eurofisc asigură funcționarea corespunzătoare a Eurofisc.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Funcționarii de legătură ai statelor membre care participă în cadrul unui anumit domeniu de lucru al Eurofisc («funcționari de legătură Eurofisc participanți») desemnează un coordonator al domeniului de lucru Eurofisc dintre funcționarii de legătură Eurofisc participanți, pe o perioadă de timp limitată.

Coordonatorii pentru domeniile de lucru ale Eurofisc:

(a) adună informațiile primite de la funcționarii de legătură Eurofisc participanți, astfel cum au convenit participanții la domeniul de lucru, și pun toate informațiile la dispoziția celorlalți funcționari de legătură Eurofisc participanți; aceste informații se transmit prin mijloace electronice;

(b) se asigură că informațiile primite de la funcționarii de legătură Eurofisc participanți sunt prelucrate și analizate împreună cu informațiile specifice relevante comunicate sau colectate în conformitate cu prezentul regulament, astfel cum au convenit participanții la domeniul de lucru, și pun rezultatele la dispoziția tuturor funcționarilor de legătură Eurofisc participanți;

(c) oferă feedback tuturor funcționarilor de legătură Eurofisc participanți;

(d) transmit un raport anual privind activitățile domeniului de lucru funcționarilor de legătură ai statelor membre.

(c) se introduc următoarele alineate (3), (4) și (5):

„(3) Coordonatorii domeniului de lucru Eurofisc pot transmite, din proprie inițiativă sau la solicitare, o parte din informațiile colectate și prelucrate către Europol și Oficiul European de Luptă Antifraudă („OLAF”), astfel cum au convenit participanții la domeniul de lucru.

(4) Coordonatorii domeniului de lucru Eurofisc pun informațiile primite de la Europol și OLAF la dispoziția celorlalți funcționari de legătură Eurofisc participanți; aceste informații se transmit prin mijloace electronice.

(5) Coordonatorii domeniului de lucru Eurofisc se asigură, de asemenea, că informațiile primite de la Europol și OLAF sunt prelucrate și analizate împreună cu informațiile specifice relevante comunicate sau colectate în conformitate cu prezentul regulament, astfel cum au convenit participanții la domeniul de lucru, și pun rezultatele la dispoziția funcționarilor de legătură Eurofisc participanți.”;

(15) Articolul 37 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 37

Președintele Eurofisc transmite un raport anual privind activitățile tuturor domeniilor de lucru comitetului menționat la articolul 58 alineatul (1).

Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, modalitățile practice și procedurale în ceea ce privește Eurofisc. Acele acte de punere în aplicare se

adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 58 alineatul (2).”;

(16) la articolul 48 alineatul (1) se introduc următoarele paragrafe:

„În cazul în care statul membru de stabilire ia cunoștință de faptul că o persoană impozabilă care înaintează o cerere de rambursare de TVA, în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2008/9/CE, are obligații TVA necontestate în acel stat membru de stabilire, acesta poate informa statul membru de rambursare cu privire la acele obligații pentru ca statul membru de rambursare să solicite acordul persoanei impozabile pentru transferul sumei aferente rambursării de TVA direct către statul membru de stabilire pentru a stinge obligațiile TVA neachitate. În cazul în care persoana impozabilă își dă acordul cu privire la acest transfer, statul membru de rambursare transferă această sumă, în numele persoanei impozabile, către statul membru de stabilire, în măsura în care acest transfer este necesar pentru a stinge obligația TVA neachitată. Statul membru de stabilire informează persoana impozabilă dacă suma transferată acoperă o stingere integrală sau parțială a obligației TVA în termen de 15 zile de la primirea transferului de la statul membru de rambursare.

În cazul în care statul membru de stabilire ia cunoștință de faptul că o persoană impozabilă care înaintează o cerere de rambursare de TVA, în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2008/9/CE, are obligații TVA contestate în acel stat membru de stabilire, acesta poate informa statul membru de rambursare cu privire la acele obligații pentru ca statul membru de rambursare să solicite acordul persoanei impozabile pentru transferul sumei aferente rambursării de TVA direct către statul membru de stabilire pentru a fi reținute cu titlul de măsuri asigurătorii. În cazul în care persoana impozabilă își dă acordul cu privire la acest transfer și reținere, statul membru de rambursare transferă această sumă, în numele persoanei impozabile, către statul membru de stabilire, în măsura în care acest transfer este necesar pentru a garanta plata obligației TVA contestate. Statul membru de stabilire informează persoana impozabilă cu privire la transferul și reținerea sumei transferate în termen de 15 zile de la primirea transferului de la statul membru de rambursare. Transferul sumei către statul membru de stabilire este permis numai dacă statul de membru de stabilire dispune de un mecanism de control judiciar eficace, care permite instanțelor să probeze eliberarea sumei reținute sau a oricărei părți din aceasta, la solicitarea persoanei impozabile și în orice stadiu al procedurii.”;

(17) titlul CAPITOLULUI XIII se înlocuiește cu următorul text:

„RELAȚII CU COMISIA ȘI CU ALTE INSTITUȚII, ORGANE, OFICII ȘI AGENȚII DIN UNIUNE”;

(18) la articolul 49 se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Statele membre care participă în cadrul Parchetului European comunică acestuia, în conformitate cu articolul 24 din Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului(*), orice informații disponibile cu privire la infracțiuni grave îndreptate împotriva sistemului comun de TVA, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului(**).

Statele membre pot comunica Oficiului European de Luptă Antifraudă orice informații disponibile cu privire la infracțiunile îndreptate împotriva sistemului comun de TVA, pentru a permite acestuia să aibă în vedere măsuri adecvate în conformitate cu mandatul său.”;

(*) Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

() Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).**

(19) Articolul 55 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Persoanele acreditate în mod corespunzător de autoritatea de acreditare în materie de securitate a Comisiei pot avea acces la aceste informații numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru administrarea, întreținerea și dezvoltarea sistemelor electronice găzduite de Comisie și utilizate de statele membre pentru implementarea prezentului Regulament.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Orice stocare, prelucrare sau schimb de informații menționate în prezentul regulament face obiectul dispozițiilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului(*). Cu toate acestea, în scopul aplicării corecte a prezentului regulament, statele membre limitează domeniul de aplicare al obligațiilor și drepturilor prevăzute la articolele 12-22 și la articolele 5 și 34 din Regulamentul (UE) 2016/679, în măsura în care acest lucru este necesar pentru protejarea intereselor menționate la articolul 23 alineatul (1) litera (e) din regulamentul respectiv. Prelucrarea și stocarea informațiilor menționate în prezentul regulament se realizează exclusiv în scopurile menționate în articolul 1 alineatul (1) din prezentul regulament, iar perioada de stocare a acestor informații este limitată în măsura necesară pentru realizarea acestor scopuri.”;

(*) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

(20) la articolul 58, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului(*).”;

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(21) **Anexa I se elimină.**

Articolul 2

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

~~Se aplică începând cu 1 ianuarie 2019.~~

Articolul 1 punctul (3) literele (a) și (c) și articolul 1 punctul (9) se aplică începând cu 1 ianuarie 2019.

Articolul 1 punctul (3) literele (b), (d) și (e), articolul 1 punctul (4) literele (a), (c) și (e) și articolul 1 punctul (5) se aplică începând cu 1 ianuarie 2020.

Articolul 1 punctul (10) se aplică începând cu 1 iulie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*